

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 117.205 van 19 maart 2003
in de zaak A.115.920/XIV-8261.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat W. MERTENS,
 kantoor houdende te 2000 ANTWERPEN,
 Britselei 76

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren in 1958 en van Marokkaanse nationaliteit, op 2 januari 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 19 november 2001 houdende uitsluiting van de toepassing van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 5 december 2001;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur M. STERCK, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 3 december 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 5 februari 2003 om 10.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. VANHALLEN die, loco Advocaat W. MERTENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur M. STERCK;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat:

1.1. Op 28 januari 2000 dient verzoeker een regularisatieaanvraag in op basis van artikel 2, 4/, van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk (Regularisatiewet) (adm. doss., stuk 372).

1.2. Op 10 april 2001 wordt verzoeker, bijgestaan door zijn Advocaat gehoord door de eerste kamer van de Regularisatiecommissie (adm. doss., stuk 402).

1.3. Op 12 april 2001 verleent de Regularisatiecommissie een gunstig advies betreffende de aanvraag van verzoeker (adm. doss., stuk 416).

1.4. Op 19 november 2001 sluit de Minister van Binnenlandse Zaken verzoeker uit van de toepassing van de Regularisatiewet (adm. doss., stuk 347). Dit is de bestreden beslissing die als volgt luidt:

“(…)

De Minister van Binnenlandse Zaken,

Gelet op de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk, inzonderheid de artikelen 5 en 14;

Gelet op het artikel 8 van het Europese Verdrag ter Vrijwaring van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden;

Gelet op de regularisatieaanvraag ingediend op 28 januari 2000, door XXX, geboren op 00.00.1958, te Berkane, van Marokkaanse nationaliteit;

Overwegende dat betrokkene zijn regularisatieaanvraag heeft gemotiveerd op basis van criterium 4;

Overwegende dat hij op 24.03.1969 als minderjarige samen met zijn moeder het land binnenkwam, een A.I. ontving op 14.04.1968 en op 27.02.1973 een identiteitskaart voor vreemdelingen verkreeg die verlengd werd tot 01.01.1987 en dat hij op 19.02.1990 ambtelijk werd geschrapt;

Overwegende dat hij zich door het toevertrouwen aan familie in Marokko van zijn dochter XXX die door het vonnis van 17.03.1983 van de Vrederechter van Antwerpen (7^e kanton) na een feitelijke scheiding werd toegewezen aan de moeder, XXX schuldig heeft gemaakt aan de onttrekking van het hoederecht van zijn dochter en voor deze feiten op 29.11.1985 werd veroordeeld door het Hof van Beroep te Antwerpen (op verzet Correctionele rechtbank Antwerpen 09.02.1984) tot 1 jaar gevangenis met 1 jaar uitstel voor het gedeelte dat de 3 maanden overtreft;

Overwegende dat hij op 07.01.1986 door het Hof van Beroep te Gent (op verzet Correctionele rechtbank Brugge 18.07.1985) werd veroordeeld tot 2 maanden gevangenisstraf uit hoofde van diefstal door middel van braak;

Overwegende dat hij op 06.11.1989 door de Correctionele rechtbank te Antwerpen werd veroordeeld tot 4 jaar gevangenisstraf uit hoofde van verkrachting op minderjarige (+16 jaar), aanranding van de eerbaarheid met geweld of bedreiging op minderjarige (+16 jaar), openbare zedenschennis tegenover minderjarige en souteurschap, voorts werd hij veroordeeld tot 1 maand gevangenisstraf voor slagen en verwondingen en tot 1 maand voor verboden wapendracht;

Overwegende dat op 20.01.1994 het Hof van Beroep te Antwerpen het beroep tegen het vonnis van 06.11.1989 onontvankelijk verklaarde en de straf bevestigde;

Overwegende dat hij tussen 24.10.1991 en 29.10.1993 in detentie zat in Nederland;

Overwegende dat uit de voorgaande feiten blijkt dat hij, door zijn persoonlijk gedrag, de openbare orde heeft geschaad en dat zijn aanwezigheid in het land als gevaarlijk wordt beschouwd;

Overwegende dat dienvolgens hij een gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid betekent

BESLIST:

-XXX (geboren) op 00.00.1958, te Berkane, van Marokkaanse nationaliteit, is uitgesloten van de toepassing van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk en zal kunnen verwijderd worden van het Rijk.

(...).”.

2.1. Overwegende dat verzoeker een enig middel aanvoert, afgeleid uit de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, doordat de bestreden beslissing voorbijgaat aan het gemotiveerd advies van de Regularisatiecommissie en zich beperkt tot een opsomming van strafbare feiten om te besluiten tot een gevaar voor de openbare orde; dat verzoeker daaraan toevoegt dat het gevaar voor de openbare orde actueel moet zijn en in concreto moet worden beoordeeld; dat hij bovendien doet gelden dat de Regularisatiecommissie zich duidelijk heeft uitgesproken over het gevaar voor de openbare orde en expliciet motiveerde waarom verzoeker, niettegenstaande de gepleegde strafbare feiten, wel in aanmerking kwam voor regularisatie; dat verzoeker besluit dat de bestreden beslissing niet verwijst naar het advies van de Regularisatiecommissie van 12 april 2001 en niet aangeeft waarom van dit advies wordt afgeweken; dat hij daaruit besluit dat de bestreden beslissing onafdoende en foutief is gemotiveerd;

2.2. Overwegende dat uit het advies van de Regularisatiecommissie van 12 april 2001 blijkt dat zij niet op de hoogte was van het zwaar gerechtelijk verleden van verzoeker; dat in haar motivering enkel sprake is van “een zware misstap” die verzoeker beging in 1989 en waarvoor hij tot vier jaar gevangenisstraf werd veroordeeld door de Correctionele rechtbank te Antwerpen; dat de Regularisatiecommissie overweegt dat verzoeker beweerde dat hij er de les heeft uit getrokken en nooit nog een misdrijf heeft gepleegd, hetgeen blijkt uit de afwezigheid van enige andere veroordeling op het strafblad; dat zij daaraan toevoegt dat een verzoek tot eerherstel kortelings wordt neergelegd; dat, wat dit laatste betreft, uit geen enkel stuk van het administratief dossier blijkt dat verzoeker ooit een verzoekschrift tot het bekomen van eerherstel heeft ingediend bij het Hof van Beroep te Antwerpen;

Overwegende dat uit de bestreden beslissing blijkt dat rekening werd gehouden met het geheel van de veroordelingen die verzoeker opliep van 1985 tot 1994; dat

de misdrijven waarvoor verzoeker werd veroordeeld bijzonder zwaar zijn en zowel tegen personen als tegen goederen zijn gericht; dat uit het administratief dossier blijkt dat de oudste strafbare feiten teruggaan tot 26 januari 1982, toen verzoeker werd veroordeeld wegens verboden wapendracht door de Correctionele rechtbank te Antwerpen; dat verzoeker ook strafbare feiten heeft gepleegd die te maken hebben met het verkeersrecht; dat hij aldus op 2 mei 1985 werd veroordeeld door de Correctionele rechtbank te Antwerpen, voor het besturen van een motorvoertuig op de openbare weg zonder verzekering en omwille van het op de openbare weg brengen van een motorvoertuig zonder voorafgaande inschrijving (adm. doss., stuk 62); dat in de bestreden beslissing op goede gronden rekening wordt gehouden met de correctionele veroordeling door het Hof van Beroep te Antwerpen van 29 november 1985, waardoor verzoeker schuldig werd bevonden aan de onttrekking van het hoederecht, toegewezen aan zijn voormalige echtgenote, over de persoon en de goederen van zijn toenmalig minderjarige dochter en voor deze feiten werd veroordeeld door het Hof van Beroep te Antwerpen op 29 november 1985 tot één jaar gevangenis met één jaar uitstel voor het gedeelte dat de drie maanden voorlopige hechtenis overtreft; dat eveneens terecht rekening werd gehouden met een correctionele veroordeling van het Hof van Beroep te Gent van 7 januari 1986, waardoor verzoeker werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van twee maanden uit hoofde van diefstal met braak en inklimming en met de zware correctionele veroordeling van 6 november 1989 van de Correctionele rechtbank te Antwerpen, waardoor verzoeker werd veroordeeld tot een effectieve gevangenisstraf van vier jaar uit hoofde van verkrachting van een minderjarige ouder dan zestien jaar, aanranding van de eerbaarheid met geweld of bedreiging op een minderjarige ouder dan zestien jaar, openbare zedenschennis tegenover een minderjarige en souteurschap, bevestigd in beroep door het Hof van Beroep te Antwerpen op 20 januari 1994; dat verzoeker tevens werd veroordeeld tot één maand effectieve gevangenisstraf voor slagen en verwondingen en tot één maand gevangenisstraf wegens verboden wapendracht; dat het uittreksel uit het strafregister (adm. doss., stuk 99) heel wat leert over de persoonlijkheid van verzoeker, die de Belgische wetten niet respecteert en die zoals de bestreden beslissing op goede gronden overweegt door zijn persoonlijk gedrag de openbare orde heeft geschaad en wiens aanwezigheid in het land gevaarlijk is, gelet op de lange periode waarover de door verzoeker gepleegde strafbare feiten zich uitstrekken, op hun repetitief karakter en op het totaal gebrek aan integratie en aanpassing aan de wetten en de gewoonten van het land waar verzoeker al zo lang verblijft; dat verzoeker vergeet dat de regularisatie van de verblijfstoestand van een vreemdeling een gunstmaatregel is, zodat de Minister van Binnenlandse Zaken, gelet op zijn discretionaire bevoegdheid in deze aangelegenheid op gemotiveerde wijze kan afwijken van een bij eenparigheid van stemmen uitgebracht advies van de Regularisatiecommissie, die blijkbaar niet beschikte over alle terzake dienende informatie en gegevens om een gemotiveerd advies uit te brengen; dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker zich niet heeft geïntegreerd in de Belgische samenleving, hoewel hij daar ruimschoots de kans toe kreeg; dat hij nooit regelmatig heeft gewerkt en dat hij vaak gevaarlijk dicht bij het misdaadmilieu heeft geleefd, zodat zijn maatschappelijke houding getuigt van een gevaarlijke geestesge-

steldheid, die tevens steun vindt in de omstandigheid dat hij ook in Nederland in verschillende strafinrichtingen werd opgesloten voor gepleegde strafbare feiten, tijdens de periode van 24 oktober 1991 tot 29 oktober 1993 (adm. doss., stuk 190);

Overwegende dat in de bestreden beslissing bijgevolg een correcte afweging werd gemaakt tussen het belang van verzoeker om geregulariseerd te worden en het actueel gevaar dat hij nog steeds vormt voor de openbare orde, zodat hij op goede gronden en op basis van feitelijk en juridisch correcte en concrete motieven werd uitgesloten van de toepassing van de Regularisatiewet; dat uit de bestreden beslissing duidelijk blijkt waarom werd afgeweken van het andersluidend advies van de Regularisatiecommissie en om welke motieven verzoeker op dit ogenblik nog steeds een gevaar uitmaakt voor de openbare orde;

2.3. Overwegende dat het enig middel van verzoeker ongegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien maart tweeduizend en drie, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. VAN LIMBERGEN.

D. MOONS.